

*Lume multă,
Oameni puțini...*

Printre caracteristicile **animalelor bipede** numite „oameni” se numără și aceea că sunt *gregare* adică se adună în cete sau grupuri pentru a-și ușura viața. Asocierea (în cazul altor animale cetele sunt numite: haite, cirezi, stoluri etc.) îi ajută pe indivizi să-și rezolve problemele legate de instincte (în primul rând supraviețuirea și reproducerea), într-un mod evident superior față de alternativa traiului în izolare, bazată pe concepția „fiecare pentru el”.

□ □ **Societatea** reprezintă ansamblul unui grup bine structurat de oameni, legați între ei prin relații de rudenie, interese economice, culturale etc.

Evoluția speciei și istoria societății au dezvoltat cetele preistorice de *hominizi* primitivi până la situația „satului global” actual, o societate mondială în care toată suflarea de

Homo sapiens

existență pe globul pământesc e legată prin multiple rețele de interdependență.

Traiu în comun și capacitatea de gândire rațională au dus la apariția unei suprastructuri de natură culturală, numită „civilizație”, despre care savantul Sigmund Freud spunea:

Termenul „civilizație” desemnează totalitatea operelor și organizațiilor care ne depărtează de starea animală a strămoșilor noștri, cu două scopuri: protecția omului contra vicisitudinilor naturii și reglementarea relațiilor interumane.

□ □ **Civilizația** este un sistem de relații între oameni și grupuri de oameni, organizat pentru realizarea unui schimb avantajos de informații, cunoștințe și tehnologii, de obiceiuri și reguli, de legi și coduri de semnificații culturale, având ca scop supraviețuirea comunității în condiții optime. Ea a fost creată de societate prin valorificarea capacității oamenilor de a trăi împreună cu alți oameni, combătând astfel tendința naturală (instinctele) care îi mână să trăiască izolați.

Fiecare societate are civilizația sa. Efectul nivelator și malaxor al globalizării a dus la scăderea numărului civilizațiilor, de la zeci sau sute – până în urmă cu câțiva ani – la câteva actuale: anglo-saxonă, chineză, japoneză, arabă, hindusă, rurală etc. De remarcat însă că oricât de diferite ar fi, ele au și un bagaj comun de reguli și norme de conduită.

Omul e cel mai perfecționat animal, din cauză că e singurul dotat cu inteligență - o funcție a creierului. Ea a apărut întâmplător, la fel ca celelalte organe și funcții fiziologice, din cauza evoluției speciilor și a selecției naturale. Capacitatea de gândire a permis membrilor speciei *Homo Sapiens Sapiens* să aibă un succes atât de mare în rezolvarea problemelor de supraviețuire și reproducere, încât au ajuns să se răspândească pe întreaga planetă și să domine cu succes orice concurență din partea altor specii animale.

Dar la ce au folosit indivizii umani această capacitate minunată cu care s-au trezit?

